

دوتا ۳۲۲	عهد عتیق ۲۵
	اشعیاء - قسمت ۱
S = معلم ۲ (تعلیم توسط معلم ۲)	

(S) به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " خوش آمدید. در این مجموعه تعلیمی، فرصت خواهید داشت با کتاب مقدس آشنا شوید. امروز کتاب اشعیاء - قسمت ۱ را به شما معرفی خواهیم کرد. در مورد ساختار، پیشینه تاریخی و تقسیم‌بندی و منشاء کتاب اشعیاء مطالبی را خواهیم آموخت.

نکته اول. ساختار کتاب اشعیاء

برخی از علما فکر می‌کنند کتاب اشعیاء، تالیف دو یا حتی سه نویسنده باشد. آنها فصلهای ۱-۳۹ را اشعیای ۱، فصلهای ۴۰-۵۵ (یا ۴۰-۶۰) را اشعیای ۲ و فصلهای ۵۶-۶۶ را به عنوان اشعیای ۳ می‌شناسند. نظریه آنها بر این فرض بنا شده است که نبوت در مورد آینده غیر ممکن است و از این رو این مطالبی که نبوت تلقی می‌شود، "بعد" از وقوع رویدادها ثبت گردیده‌اند. می‌گویند تعداد نویسندگان باید دو یا سه نفر بوده باشد، زیرا آنها نقطه نظرات تاریخی خود را از قبل، در حین و بعد از تبعید برداشت کرده‌اند. نتیجتاً، گمان می‌کنند که اشعیاء فصلهای ۱-۳۹ باید مدتها قبل از تبعید در یهودیه، و اشعیاء فصلهای ۴۰-۵۵ (یا ۶۰) احتمالاً در طول تبعید در بابل و اشعیاء فصلهای ۵۵-۶۶ بعد از تبعید در یهودیه تالیف شده باشد. با وجود این، شواهد داخلی بطور قطع ثابت می‌کند که اشعیاء، تالیفی یکدست، به قلم یک نویسنده است.

اول. نبوتهای موجود در اشعیاء واقعی و امکان‌پذیر هستند. نظریه ناممکن بودن نبوت درباره آینده بر اساس شواهد مبتنی بر کتاب مقدس رد می‌شود. برای نمونه، یربعام پادشاه در سالهای ۹۳۲ تا ۹۱۱ قبل از میلاد می‌زیست. او در بیت‌ئیل، بت گوساله طلایی را بر پا کرده، کاهنانی برای بت‌خانه‌ها منصوب کرد و گوساله‌هایی قربانی نمود. پیامبری نبوت کرد که بعدها پادشاهی بنام یوشیا خواهد آمد و بر این مذهب، کاهنان بت‌خانه را قربانی خواهد کرد و آن را بی‌حرمت خواهد ساخت (اول پادشاهان ۱۲: ۲۵ - ۱۳: ۳). حدود سیصد سال بعد یوشیا پادشاه به بیت‌ئیل رفت، استخوان‌های کسانی را که در اطراف مذهب دفن شده بودند سوزاند، مذهب را ویران کرد و با خاک یکسان نمود (دوم پادشاهان ۲۳: ۱۵-۱۶). نمونه دیگر میکای نبی است که نبوت کرد مسیح موعود در روستایی در بیت‌لحم متولد خواهد شد (میکاه ۵: ۲). حدود هفتصد سال بعد، عیسی مسیح در بیت‌لحم به دنیا آمد (متی ۲: ۱-۶). اگر برای انبیاء این امکان وجود داشت که نام یوشیا پادشاه را سیصد سال قبل از آنکه در واقع زندگی کند پیش‌بینی نمایند، و ۷۰۰ سال پیش از تولد عیسی مسیح نام مکانی را که می‌بایست در آن متولد شود نبوت کنند، پس تمامی نبوتهای اشعیاء نبوتهای واقعی هستند. اشعیاء نبی پیش‌بینی کرد که پادشاه معینی به نام کوروش اقوام را تحت سلطه خود در آورده، فرمان بازسازی اورشلیم و معبد را صادر خواهد کرد (اشعیاء ۴۴: ۲۸؛ ۴۵: ۱). حدود ۲۰۰ سال بعد، کوروش پادشاه امپراتوری ماد و پارس را تاسیس کرد، ملت‌ها را از بین برد و دستور بازسازی اورشلیم و معبد آن را صادر نمود. بنابراین ساختار کتاب اشعیاء نمی‌تواند بر اساس این فرضیه بنا شود که نبوت در مورد آینده غیر ممکن است.

دوم. شواهد داخلی اشعیاء ۴۰-۶۶ ثابت می‌کند که این مطالب، درست مانند اشعیاء ۱-۳۹، قبل از تبعید در فلسطین تالیف شد. مؤلف بوضوح از زاویه فلسطین به سوی شرق می‌نگرد. اشعیاء ۴۶: ۱۱ می‌فرماید "مردی را از مشرق، از آن سرزمین دور دست فرا می‌خوانم. او مانند یک پرنده شکاری فرود خواهد آمد و آنچه را اراده نموده‌ام انجام خواهد داد" (۵۲: ۱۱). در اشعیاء ۴۰: ۹ و ۶۲: ۶، نویسنده با آگاهی از اینکه شهرهای یهودیه و اورشلیم هنوز پا بر جا هستند سخن می‌گوید. و در اشعیاء ۵۸: ۶، اشاره دارد به اینکه دادگاههای حقوقی آنها کماکان در حال انجام وظیفه هستند. اما قطعی‌ترین ردیه بر علیه قائل شدن تاریخی در طول یا بعد از تبعید برای نگارش فصلهای ۴۰-۶۶، اشارات مکرر به بت‌پرستی در این بخش است. فصلهای ۴۰-۶۶ به دقت انواع بت‌پرستی شرم‌آور رایج در دوران منسی پادشاه را توصیف می‌کنند. دوم پادشاهان ۲۱ و دوم تواریخ ۳۳ را با اشعیاء فصل ۴۴: ۹-۲۰؛ ۴۵: ۷-۴؛ ۴۶: ۲ و ۶۶: ۱۷ مقایسه کنید. تپهدار یا کوهستانی بودن سرزمینی که در آن اعمال بت‌پرستی اجرا می‌شد بابل را به عنوان مکان مورد توصیف خذف می‌نماید، زیرا بابل سرزمینی مسطح و رسوبی است. علاوه بر آن، مردمانی که پس از تبعید می‌زیستند، یعنی حیی، زکریا و ملاکی و نیز نویسندگان عزرا و نحمیا، فراتر از تمامی شکایات منطقی ثابت می‌کنند که یهودیه پس از تبعید، از بت‌پرستی بدور بود. از این رو ساختار کتاب اشعیاء نمی‌تواند بر اساس این فرضیه باشد که بخشی از کتاب در طول تبعید نوشته شده است.

سوم. اگر اشعیاء در فصلهای ۱-۳۹ توانسته درباره ترقی و سقوط بابل نبوت نماید، پس کسی که در فصلهای ۴۰-۶۶ پیشرفت و سقوط بابل را پیشگویی کرد نیز به احتمال بسیار زیاد خود او بوده است.

اشعیاء ۱۳ نبوتی است بر ضد بابل، که در آن زمان تنها ایالت کوچک مطیعی در امپراتوری آشور بود. نبوت می‌کند که بابل چنان سپاه بزرگی می‌شود که حکومت را دچار آشوب کرده، اقوام را بدلیل شرارت‌هایشان نابود می‌کند، بی‌رحم و متکبر می‌شود، فلسطین را ویران می‌سازد و نگین اقوام می‌گردد. همچنین نبوت می‌کند که سرانجام بابل توسط مادها فتح می‌شود (۱۳: ۱۷). اشعیاء ۴۶-۴۷ نیز سقوط بابل را پیشگویی می‌کند. بنابراین، نویسنده هر دو قسمت یک شخص واحد است.

چهارم. نویسندگان عهد جدید مؤلف فصلهای ۱-۳۹ و ۴۰-۶۶ را به عنوان یک شخص واحد مورد اشاره قرار می‌دهند. یوحنا ۱۲: ۳۸-۴۱، اشعیاء ۵۳: ۱ و ۶: ۹-۱۰ را بگونه‌ای نقل می‌کند که گویی اثر یک نبی به نام اشعیاء هستند. نتیجه می‌گیریم که کتاب اشعیاء یکدست است. کتاب شامل ۲ یا ۳ کتاب به قلم نویسندگان متفاوت نیست.

نکته ۲. پیشینه تاریخی، محتوا و تقسیم‌بندی کتاب اشعیا

کتاب اشعیا را می‌توان به چهار بخش تقسیم‌بندی کرد :

"بخش اول اشعیا" دربرگیرنده فصلهای ۱-۶ بوده و دوران سلطه عزیا و یوتام را پوشش می‌دهد. عزیا پادشاه به مدت ۵۲ سال از ۷۸۸ تا ۷۳۷ قبل از میلاد سلطنت کرد. در طول ۱۳ سال آخر حکومتش به جدام مبتلا شد و اختیار امور حکومتی از او سلب و پسرش یوتام به جای او حکومت کرد. یوتام پادشاه از ۷۵۰ تا ۷۳۷ قبل از میلاد سلطنت نمود. حکومت آنان در دوم تواریخ ۲۶-۲۷ شرح داده می‌شود. پنج فصل اول اشعیا با وضعیت توصیف شده در دوم تواریخ کاملاً سازگاری دارد. یک قرن قبل از عزیا، اسرائیل و یهودیه سختی زیادی را از جانب آرام (سوریه) متحمل شدند. ولی در طول حکومت عزیا، اسرائیل یک دوران قدرت و کامیابی را تجربه نمود. با اینحال، اسرائیل بر علیه خداوند شورید و به او پشت کرد. گرچه به آشور برای اولین بار در بخش دوم در دوران حکومت آحاز اشاره می‌شود، لیکن خدمت اشعیا همزمان با احیاء قدرت آشور آغاز می‌گردد. اشعیا دعوت خود به رسالت را در سالی که عزیا درگذشت، یعنی ۷۳۷ قبل از میلاد، دریافت کرد. اشعیا فصلهای ۱-۶ در مورد داوری و وعده است و می‌توان آنرا به ۴ قسمت تقسیم کرد: فصل ۱: اسرائیل سرکش و فاسد، داوری شد. فصلهای ۲-۴: شکوه واقعی و دروغین اسرائیل. فصل ۵: اسرائیل بی‌وفا و فاسد توسط اقوام دوردست مورد تهدید قرار گرفته و تبعید می‌شود. فصل ۶: خوانده‌شدگی و ماموریت اشعیا.

"بخش دوم اشعیا" شامل فصلهای ۷-۱۲ بوده و دوره سلطنت آحاز را پوشش می‌دهد. آحاز پادشاه به مدت ۶ سال و ۱۰ ماه از سال ۷۳۴ تا ۷۲۷ قبل از میلاد حکومت کرد. حکمرانی او در دوم تواریخ ۲۸ شرح داده می‌شود. وی شخصی کاملاً فاسد بود، بت‌پرستی قبیح و شرارت را در یهودیه ترویج داد و نسبت به خداوند بسیار بی‌ایمان بود. پس، خداوند به رصین، پادشاه آرام (سوریه) و فتح پادشاه شمال اسرائیل اجازه داد به پادشاهی یهودیه جنوبی حمله کرده، آن را شکست دهند. خداوند اشعیا نبی را فرستاد تا وی را خصوصاً با اعلام تولد مسیح موعود که پادشاهی داود را تا ابد با عدالت ادامه خواهد داد، دلداری دهد. اما آحاز شواهدی را که ممکن بود ایمانش بر آنها بنا شود رد کرد و در عوض نقشه‌های خود را دنبال نمود. ترجیح داد برای رهایی خود از جنگ آرام و اسرائیل بر حکومت **تغلت فلاسر** پادشاه آشور اتکا کند. آشور در سال ۷۳۴ قبل از میلاد دمشق در سوریه و در سال ۷۳۲ قبل از میلاد سامره اسرائیل را مجازات نمود. لیکن آشور بجای آنکه آنطور که آحاز امید داشت، وسیله‌ای برای نجات یهودیه گردد، وسیله خدا برای تنبیه یهودیه شد (۷: ۱۷-۲۰). اشعیا ۱۴: ۲۸ مرگ آحاز را سال ۷۲۷ قبل از میلاد ثبت می‌کند، یعنی همان سالی که تغلت فلاسر مرد.

اشعیا فصلهای ۷-۱۲ در مورد تقابل بین پادشاهی جهان و پادشاهی خداست و می‌توان آنرا به چهار قسمت تقسیم کرد: فصلهای ۷: ۱-۹: ۷ - دو نوع یاور: قومهای جهان یا خدا. فصلهای ۹: ۸ تا ۱۰: ۴ - دست افراشته شده خدا بر علیه پادشاه اسرائیل در شمال (افرایم). فصل ۱۰: ۵-۳۴ - آشور عصا و تبر خداست، اما در آخر خدا آن را نابود می‌کند. فصلهای ۱۱-۱۲ - مسیح و پادشاهی او.

"بخش سوم اشعیا" فصلهای ۱۳-۳۹ را در برداشته، دروان حکومت حزقیا پادشاه را پوشش می‌دهد. حزقیا پادشاه به مدت ۴۲ سال از ۷۲۷ تا ۶۸۵ قبل از میلاد حکومت کرد. در ۱۳ سال اول او، تحت نظارت سلطنت می‌کرد (۷۲۷-۷۱۴ قبل از میلاد). از ۷۱۴-۶۹۵ به تنهایی و از ۶۹۵-۶۸۵ قبل از میلاد به همراه پسرش اداره امور را در دست داشت. سلطنت او در دوم پادشاهان ۱۸-۲۰ و ۲ تواریخ ۲۹-۳۲ شرح داده شده است. او آنچه را در نظر خداوند نیکو، درست و مطابق ایمان بود انجام داد. در تمامی آنچه به انجام رساند، خدا را جستجو کرده، با تمام وجود کار کرد (دوم تواریخ ۳۱: ۲۰-۲۱). خداجو و مصلحی بزرگ بود: معبد و پرستش در معبد خدا را احیا کرد، عید پسح را دوباره برقرار نمود و در سراسر یهودیه و اسرائیل بت‌پرستی را از میان برداشت. در ششمین سال سلطنت تحت نظارت او، یعنی در سال ۷۲۱ قبل از میلاد، سارگون حکومت اسرائیل شمالی را به آشور بازگرداند. سارگون در نبردی در مقابل عیلام شکست خورد و این امر در میان ملل غرب بر ضد آشور شورشی را شعله‌ور ساخت.

وقتی که حزقیا در سال ۷۱۴ قبل از میلاد حکومت مستقل خود را آغاز کرد، خواهان حمایت از ملل غربی بر علیه آشور شد. در حدود سال ۷۰۰ قبل از میلاد، یهودیه از سوی سینهاریب پادشاه آشور مورد تهاجم قرار گرفت. حزقیا با غارت تمامی خزانه معبد خدا خراجی را که آشور مطالبه کرده بود پرداخت (دوم پادشاهان ۱۸: ۱۳-۱۶). سپس نومیدانه برای مقابله با آشور دست به دامان مصر شد (دوم پادشاهان ۱۸: ۲۱؛ اشعیا ۳۶: ۶). لیکن اشعیا بر علیه این اتحاد سیاسی غیرالهی موعظه کرد و هشدار داد که این طریق گریختن از یوغ آشوریهایی نیست (اشعیا ۳۰: ۱-۳۱: ۱). مصر کمک نکرد و نهایتاً، سپاه آشور در مقابل دیوارهای اورشلیم قرار گرفت. فرمانده آشوری، خدا را مورد تمسخر قرار داد (۳۶: ۱۸-۲۰؛ ۳۷: ۱۰-۱۳). حزقیاء پادشاه به همراه اشعیا نبی در این مورد دعا کردند و فرشته خداوند اقتدار سپاه آشور را از بین برد (دوم تواریخ ۳۲: ۲۰-۲۱؛ اشعیا ۳۷: ۳۷-۱۴). در این دوره حزقیا دچار بیماری مهلکی شد، اما از آن بهبود یافت و خداوند ۱۵ سال بر عمر او افزود (۳۸: ۵). پس از بهبودی، با بی‌فکری گنجینه‌های معبد خدا را به فرستادگان بابل نشان داد. در آن وقت، بابل تنها ایالت کوچکی تحت حاکمیت امپراتوری آشور بود. اشعیا نبی پیشگویی کرد که اسرائیل به همراه تمام گنجینه‌هایش به بابل به اسارت برده خواهد شد (۳۹: ۶-۷). "خدمت اشعیا با توجه به تضاد بین قدرتهای دنیوی که آشور و مصر نماینده آنهاست از یک سو، و ملکوت

خدا که نماینده آن اورشلیم فقط سایه‌ای است از آنچه باید بیاید از سوی دیگر، شناخته می‌شود." اشعیا فصلهای ۱۳-۳۹ در باره تباین بین حکومتهای جهان و ملکوت خداست و می‌توان آنرا به ۵ قسمت اصلی تقسیم کرد: فصلهای ۱۳-۲۳ - نبوتها در باره داوری خدا در مورد ملل غیر یهودی خاص. فصلهای ۲۴-۲۷ - نبوتها در مورد امور آخر، بوژه داوری کل جهان (مکاشفه). فصلهای ۲۸-۳۳ - خدمت اشعیا در زمان حکومت حزقیا، بخصوص درباره تهدید

آشور. فصلهای ۳۴-۳۵ - نبوتها در باره امور آخر، مخصوصاً جلال آینده قوم خدا. فصلهای ۳۶-۳۹ - خدمت اشعیاء در زمان حزقیا، بویژه در ارتباط با ویرانی آشور.

"بخش چهارم اشعیاء" شامل فصلهای ۴۰-۶۶ بوده، دوران حکومت منسی را در بر دارد. منسی پادشاه ۵۵ سال حکومت کرد. در ۱۱ سال نخست تحت کنترل پدرش حزقیا سلطنت کرد. از ۶۸۵-۶۴۱ قبل از میلاد به تنهایی اداره حکومت را در دست داشت. سلطنت او در دوم پادشاهان ۲۱ و دوم تواریخ ۳۳ تشریح شده است. تحت حاکمیت او، یک سلسله اقدامات شدید بر علیه پرستش متعصبانه خداوند در دوران حکومتهای قبلی صورت گرفت. منسی آنچه را در نظر خدا شرورانه بود انجام داد و اسرائیل را به گمراهی کشاند بطوریکه آنها از اقوام کنعانی که خداوند آنها را نابود کرده بود، شرارتهای بیشتری را مرتکب شدند (دوم تواریخ ۳۳: ۹). اشعیاء آنقدر زیست که بتواند بی‌اثر شدن همه تلاشهای خود در رابطه با امور سیاسی معاصر را ببیند (عدم وابستگی به مصر). اسرائیل در مسائل روحانی حتی از دوران حکومت آحاز گمراخته شد. اشعیاء متوجه شد که داوری خدا بر اسرائیل اجتناب‌ناپذیر است. در طول سلطنت منسی، نبوتهای اشعیاء بیش از پیش بر سقوط آینده اورشلیم، ویرانی معبد، تبعید به بابل، و نیز به خاطر عده کمی که هنوز ایمان داشتند، بر بازگشت از تبعید، متمرکز بود. منسی در اسرائیل آنقدر بت‌پرستی را توسعه داد که این امر کاملاً مرسوم شد. این وضعیت تأکید شدید اشعیاء بر نبوت بر علیه بتها و تبلیغ در باره بی‌ظنیر بودن حاکمیت خدا را توجیه می‌کند. داوری اجتناب‌ناپذیر آینده اسرائیل مرتد، منطقاً منجر به ثبت پیشگویی‌های خدا در مورد کفاره نیابتی شد. جدای از کفاره نیابتی، امید منطقی دیگری برای بازماندگان قوم واقعی خدا در اسرائیل وجود نداشت. این امر تأکید اشعیاء بر خادم آینده خداوند و کار نجات او را تشریح می‌کند.

اشعیاء فصلهای ۴۰-۶۶ در مورد "تسلی برای قوم خدا" است و می‌توان آن را به ۳ قسمت اصلی تقسیم کرد: فصلهای ۴۰: ۱-۴۹: ۱۳ - نبوتهای این قسمت در مورد تضاد بین بتها و خداوند، ظهور کوروش پادشاه، فتح بابل و بازگشت تبعید شدگان به یهودیه است. نبوتهایی نیز در مورد خادم خداوند وجود دارد. فصلهای ۴۹: ۱۴-۵۵: ۱۳ - نبوتهای این قسمت در مورد احیاء اورشلیم، بنام صهیون، و شکوه متعاقب آن می‌باشد. پیشگویی‌های دیگری در باره خادم خدا آمده است. فصلهای ۵۶-۶۶ - نبوتهای این قسمت موضوعات متنوعی را در بر می‌گیرد.

نکته ۳. منشاء کتاب اشعیاء

اول. نام یا عنوان کتاب. کتاب اشعیاء در فصل ۱: ۱ معرفی می‌شود که می‌فرماید، "این کتاب شامل پیامهایی است خدا در دوران سلطنت عزیا و یوتام و آحاز و حزقیا، پادشاهان سرزمین یهودا، در عالم رویا به اشعیاء پسر آموص داد." این عنوان کتاب اشعیاء است. پس عنوان کتاب، نام نبی‌ای است که نبوتهایش گردآوری و در این کتاب ثبت شده‌اند. آیه مقدماتی به منسی پادشاه اشاره نمی‌کند. یک احتمال این است که این آیه مقدماتی، یک بخش یا نسخه قدیمی‌تر کتاب اشعیاء فعلی بوده، لیکن بعدها آیه مقدماتی برای کل کتاب اشعیاء گردید. احتمال دیگر این است که نام منسی حذف شد، زیرا احتمالاً اشعیاء در دوران حکومت او دیگر علنی نبوت نمی‌کرد و در همان دوران سلطنت وی درگذشت. با این وجود، عنوان به محتوای اصلی کتاب اشاره می‌کند. معنای نام "اشعیاء"، "خدا نجات عطا فرموده" است. نام او توصیف‌کننده خدمتش نیز هست، خدمتی که در آن پیوسته تأکید نمود که فقط خداوند قادر است نجات دهد و تمامی مدد انسان بی‌حاصل است.

دوم. چگونگی نگارش کتاب. اشعیاء نبی خدمت خود را در دوران سلطنت عزیا پادشاه آغاز و به احتمال زیاد در دوره منسی پادشاه به اتمام رساند. بنابراین، حدوداً به مدت ۶۰ سال نبوت کرد. خداوند خود به اشعیاء امر کرد که پیامهایی را که به او می‌دهد ثبت کند. در اشعیاء ۸: ۱ نوشته شده، "خداوند به من فرمود که «لوحی بزرگ بگیرم و با خط درشت روی آن بنویسم...»" او خود پیامهایی را که از خداوند دریافت می‌کرد ثبت می‌نمود. مطابق با اشعیاء ۸: ۱۶-۱۸، اشعیاء تنها نبود، بلکه گروهی از شاگردان گرد او جمع بودند. در سرتاسر عمر و خدمت طولانی‌اش، احتمالاً توسط این شاگردان و تحت راهنمایی خودش، شمار فزاینده نبوتهایش جمع‌آوری و در یک جلد در کنار هم قرار گرفت. دسته‌های نبوتها بر اساس ترتیب تاریخی یا موضوعی مرتب شده‌اند.

سوم. نویسنده کتاب. برخی بر این باورند که فصلهای ۴۰-۶۶ نبوتهای اشعیاء نبی نیستند، بلکه به نویسنده ناشناس دیگری که "اشعیای دوم" نامیده میشود تعلق دارند. آنها همچنین عقیده دارند که این نبوتها در زمان تبعید نوشته شدند. اگر چنین بوده، پس این پدیده قابل ملاحظه‌ای خواهد بود که یهودیان این شخص معروف را که در فصلهای ۴۰-۶۶ این نبوتهای فوق‌العاده را انجام داده می‌شناختند، نبوتهایش را در کتابی نگاه می‌داشتند و علیرغم این اسم او را بخاطر نداشتند. هم خود کتاب و هم سنت یهود کل کتاب را به یک شخص نسبت می‌دهند، که در دوران عزیا و منسی پادشاه می‌زیسته. عنوان کتاب بروشنی بیان می‌کند که محتوای اصلی کل کتاب اثر اشعیاء نبی است.

نویسندگان عهد جدید نیز فصلهای ۱-۳۹ و نیز فصلهای ۴۰-۶۶ را اثر یک نفر یعنی اشعیاء نبی تلقی می‌کنند. برجسته‌ترین آنها یوحنا ۱۲: ۳۸-۴۱ است که همزمان به فصلهای ۶: ۹-۱۰ و ۵۳: ۱ بگونه‌ای اشاره می‌کند که گویی اثر شخصی واحد یعنی اشعیاء نبی هستند.

اشعیاء در دوران سلطنت پنج پادشاه یهودیه، در دوره‌ای حدود ۶۰ ساله، از ۷۴۰-۶۸۰ قبل از میلاد نبوت کرد. همسر او نیبه بود و دو پسر داشت، که نامهای آنها پیامهای نبوتی به اسرائیل بود. "ماهیر شلال حاش باز" یعنی بزودی اسرائیل با تمامی دارایی‌اش به آشور تبعید می‌شود (۷۲۱ قبل از میلاد). و "شیار یاشوب" یعنی عده کمی از قوم خدا از تبعید باز خواهند گشت (۸: ۳؛ ۷: ۳). بر اساس سنت یهود، اشعیاء در زمان منسی شهید شد. گفته می‌شود که در حفره تنه درختی قرار داده شده و سپس با اره دوپاره شد. این سنت احتمالاً درست است، زیرا بر اساس دوم پادشاهان ۲۱: ۱۶، منسی خون بی‌گناهان زیادی را ریخت و مطابق با عبرانیان ۱۱: ۳۷، برخی از کسانی که به خدا ایمان داشتند با اره از وسط دو پاره شدند. از آنجایی که اشعیاء

مرگ سینخاریب پادشاه را در ۶۸۱ قبل از میلاد ثبت می‌کند، پس می‌توان فرض را بر این گذاشت که اشعیاء تا حدود سال ۶۸۰ قبل از میلاد می‌زیست. عنوان یا آیه مقدماتی ذکر نمی‌کند که در نهایت چه کسی نبوت‌های اشعیاء را جمع‌آوری و در یک کتاب مرتب کرد. برای مسیحیان اهمیتی ندارد بدانند هر آیه از کتاب مقدس را چه کسی نوشت یا چه کسی کتابی از کتاب مقدس را در شکل نهایی‌اش مرتب کرد. اما بر اساس دوم پطرس ۱: ۲۰-۲۱ و دوم تیموتائوس ۳: ۱۶، اعتقاد به اینکه محتوا و ترکیب‌بندی هر کدام از کتب کتاب مقدس تحت الهام روح القدس بوده، حائز اهمیت است.

چهارم. زمان و مکان نگارش کتاب.

کتاب در طول حیات اشعیاء به مرور تالیف شد. از آنجایی که کتاب تاریخ مرگ اشعیاء را ثبت نکرده، پس احتمالاً قبل از مرگ او در سال ۶۸۰ قبل از میلاد، در فرم فعلی تکمیل شد.

(S) تکلیف برای هفته آینده

- اول. در طول هفته آینده اشعیاء ۴۰-۶۶ را بخوانید. هفته آینده کتاب اشعیاء - قسمت ۲ را معرفی خواهیم کرد.
- دوم. کتاب‌های دستور عمل "بروید و ملکوت خدا را موعظه کنید" را ملاحظه کرده و به آدرس اینترنتی www.dota.net مراجعه کنید. این آدرس را به حروف تکرار می‌کنم
- سوم. هر شنبه تا چهارشنبه به برنامه "دوره شاگردسازی از رادیو" گوش دهید.